

Chimie inversă

MarianP

Chimie inversă

Privesc prin iluzia silcată a sticlei...
Frunzele, pistrui suspendate
Pe obrazul veşniciei
Tremură în vântul care se destăinuie
Ramurilor.

Deşi marcat de cifoază, Pomul Vieţii
Are în grai semantica ispitei.
O frunză îşi alungeşte peţiolul
Pe distanţă de ani lumină
Şi pentru o nanosecundă
Se vestejeşte în căuş
Din care beau...Apa.

Apa are gust verde de clorofilă,
Clorofila are pe linie maternă
Gena fotosintezei şi împreună,
În timpul meu, îmi alungă stupoarea
Şi mă redenumesc Alga...
Respir osmotic.

Simt fierberea Oceanului în catene
Alchimice de profunzime, de adânc,
De epopei încă necioplite în lava
Irealităţii.
Am fost adjudecat de Începuturi.

Sunt ulcior care se umple cu
Supa Primordiala.
Implozie.
Mă aflu în interludiul dintre Scânteie
Şi Prăbuşire...
Ce trebuia să se întâmple s-a întâmplat.
Nici măcar Liniştea nu s-a născut încă.

...e mai bine aici, în Pantheon.
Zei pregătesc Războiul Troian.
Va fi multă zarvă.
Mă duc să-l întâlnesc pe Homer.
Oare mă va primi în audienţă?

POEZII ONLINE

Marian Puscasiu
Iulie 2015